

נהורא

אורות של אמונה לדרך החיים

החדתא

מלוקט מדברות
קדשו ותורתו של
האדמו"ר רבי דוד חי
אביחצירא שליט"א

גיליון כד
פרשת נצבים וילך תשפ"ו

נהירין

הניצוץ שלא יכבה - נקודת הקדושה שבכל יהודי

מן הקדושה, ויש בו ניצוץ קדושה הנותן בו חיות וקיום. תיקון כל הדברים הרעים הוא על ידי שמוציאים מהם את ניצוץ הקדושה ומשיבים אותו לשורשו, וממילא כל הרשעה כעשן תבלה והיא בטילה מאליה.

וכמו שנרמז בכתוב (תהלים י"ז) וְעוֹד קָמַעַת וְאֵין רָשָׁע וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ. והנה תיבת רשע כוללת תיבת רע ואות ש"ן. ותיבת רע היא הרע הגמור בלי שום טוב, וכיוון שהוא רע גמור אין לו שום מציאות של קיום, אלא שיש בו גם אות ש"ן אשר היא רומזה על הקדושה, והיא הנותנת קיום לרשע. אכן כאשר יסתלק אות ש"ן מן הרשע ולא יהיה בו עוד שום קדושה, אזי יתבטל הרע במציאות, וממילא והתבוננות על מקומו ואיננו.

ניצוץ הקדושה משיב גם את הרשע בתשובה

ולפי דרכנו למדנו שבכל רשע, אפילו אם הוא מלא ברשעות, מכל מקום יש בו מעט קדושה הנרמז באות ש"ן. כעין מה שהיה בקבל שם טוב הקדוש ע"ה רגיל ללמד זאת על ישראל, שגם כשהם חוטאים בוודאי יש בליבם איזו כוונה טובה, וזו הנהגה ועושה את חברו, שרצונו הוא לפרנס את בניו ולגדלם לתורה ולמצוות. מעט קדושה זה בכוחו להשיבו למוטב. וגם זה נרמז בפסוק וְעוֹד קָמַעַת וְאֵין רָשָׁע. שכבר חטא האדם מאוד אשר שם ואין רשע, יוכה לבוא לחינוך השלם, והתבוננות על מקומו ואיננו, וישוב בתשובה שלמה.

וכיוצא בזה יתבאר הכתוב אם יקרה נדבך בקצה השמים. שכבר חטא האדם מאוד ונדחה בחטאיו עד קצה שורש הקדושה, בכל זאת משם יקבץ ה' אלקיך. מאותה נקודה קדושה שנתרה בקרבו, משם תתעורר הקדושה להשיבו בתשובה שלמה.

הוראה למעשה:

לעולם אל לנו להתייאש משום יהודי, ואף לא בעצמנו. גם בימים שבהם נדמה לנו שהתרחקנו או שמישנו מיקרנו איבד את הדרך, נזכור תמיד שיש בקרבנו נקודה פנימית קדושה שאינה נכבית לעולם. העבודה שלנו היא לחפש את אותו מעט של טוב, ללמד זכות, ועל ידי כך לעורר את ניצוץ הקדושה שיאיר מחדש וישיב אותנו אל המקור באהבה ובשמחה.

כוחה של נקודה אחת למשוך את האדם למעלה

פרשיות נצבים וילך, הנקראות סמך ונראה לימי הדין והרחמים. מעוררות את הלבבות לחשובה שלמה. לעיתים אדם מתבונן במעשיו וחש כי התרחק מאוד מדרך הישר, ורוח של ייאוש מנסה להשתלט עליו. אך עזרת החסידות מאירה לנו סוד עצום ומרמז לב, שגם בתהום העמוקה ביותר חבי ניצוץ של קדושה שאינו כבה לעולם, והוא המפתח לשובו של כל יהודי אל כור מחצבתו.

הכתוב אומר (דברים ל"ד) אִם יִהְיֶה נִדְבָךְ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְרָךְ. כל יהודי, גם כשהוא נכשל בחטא, נותרת נקודה טובה בקרבו, ונקודה זו עתידה להחזירו למוטב. כמו שמבואר בשם **הבעל שם טוב** ע"ה על הפסוק, אִם יִהְיֶה נִדְבָךְ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶךָ וּמִשָּׁם יִקְרָךְ. כלומר, גם אם יהיה יהודי נידח ממקומו וממדרגתו בסיבת חטאיו, מכל מקום בקצה ועומק פנימיותו יש כוונה עמוקה לשם שמים. משם הקדוש ברוך הוא מקבץ ואסף את אותה כוונה טובה, ומסייע שתתפשט אותה המחשבה ותעורר בקרבו הרהורי חרטה.

על ידי שמתודה האדם וממשיך לקבל על עצמו תשובה שלמה, הרי הוא זוכה בבחוב התורה והתשובה שקדמו לעולם לשוב לשורש בריאותו כמו קודם שחטא ונתקלקל. על זה נאמר (להלן פסוק יא) כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלְאָה הִיא מִקֶּדֶם וְלֹא רָחֵק הִיא. עד שחזר לגמרי לדרך הישר באופן המועיל להתקדש ולהיטהר, בחבנות מחשבה דיבור ומעשה. ואלו הם הנרמזים בפסוק (שם פסוק יז) כִּי קָרוֹב אֱלֹהֶיךָ הַדָּבָר מֵאֵד כִּפְיָךְ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹת. ויטרה את המוח על ידי מחשבות ודעות זכות וטהורות, ומתוך כך יבוא לטהרת הלב על ידי רצונות ותשוקות הלב, וכך ימשיך גם לטהרת האברים שיהיו כל מעשיו טהורים ורצויים.

חיות כל דבר נובעת מכוח הקדושה

ביאורו של דבר הוא, שכל דבר בעולם מקבל את חיותו בכוח ניצוץ קדושה המחיה אותו. ואפילו דבר חטא ועוון, חיותו היא

בצל האמונה

פרקי חיזוק לחיים של רועג ושלווה

אור האמונה - הטוב השלם שטמון בחושך

להם רק המאור לעיניים כדי לראות את החסד הגדול.

לעתיד יראו כי כל תקורה אינו מקרה כלל והכל עצה עמוקה להטיבו

כדבר הזה הוא בכל יהודי. לקוצר דעתו של אדם נדמה שהדברים שקרו אינם במקומם וכי חלילה רוצים להרע לו, אך יש לו לחזק לבבו, שהנה יום יבוא ותאיר השמש ויבין ויראה בעין בשר כי כך הוא הטוב ביותר עבורו. כל העובר עליו מסודר על מקומו בהשגחה פרטית, וכל תכלית הייסורים מוכנים שרק באותם האופנים שבאו עליו הם הטובים ביותר עבורו. וכך גם בכלל ישראל, לעתיד לבוא יראו עין בעין כי כל העובר על עם ישראל בגלות היה אך ורק לטובה, ולא רק שייסורי הגלות יביאו טובה בעקבותיהם, אלא יתברר שעצם הצרות ההסתרות והייסורים הן הן טובות וחסדים מאיתו יתברך. על זה אמר הכתוב לא ידע ולא יבין וזאת כי בקשכה ויתקלכו, אך משייאר היום יראו וידעו כי הכול לטובה עצומה עבורם ועבור זרעם ועבור כלל ישראל.

אמור מעתה, אמנם אין לנו עיניים לראות הטובה אך בקרוב נזכה לראות בהתגלות אורו יתברך, כנאמר (ישעיה ס"ב) וְעֵלְךָ יִזְרַח ה' וּבְכֹדוֹ יִלְךְ יִרְאָה, ובאורו נראה אור להכיר בבירור עד כמה טובה הייתה הגלות עד שלא נבין הכיצד חשבנוה לרעה. וכאשר היה הרה"ק **רבי נפתלי מרופשיץ** ע"ה אומר שלעתיד יתגלה שכל הצרות והרע שעברו על ישראל בכל הגלויות היו חסד גמור. וכפי שמבואר בספר רזע קודש (תולדות דה ויתרוצוצ), שבאמת לעתיד יתקון הכול, וענף הרע שתפשט לצד הרע יחזור לצד שורשו שהוא טוב, שכן ענף הרע בשורשו מושרש באחדות עם הטוב ויהיה רק טוב בעולם כי יתגלה שורש הטוב.

ומובא בספר **הכילי שן** (משפטים דה ואלה המשפטים הב') **שרבי שלום מקאמינקא** ע"ה אמר משמו של הרה"ק מרופשיץ, שלעתיד יתגלה שלא זו בלבד שבתוך הרע והדין טמון הטוב, אלא יתגלה שאפילו לא היה בכך הסתרת פנים. ועל כך הצדיקים שבכל הדורות היו אומרים תמיד בכל העובר על עם ישראל הן בכלל והן בפרט, גם זו לטובה וכל דעביד רחמנא לטב עביד.

המשך בעמוד הבא

מבט של אמונה לקראת השנה החדשה

בימי סוף השנה, עת אנו מביטים לאחור על כל קורותינו, לעיתים מתגעבת ללב תחושה של קושי או חוסר הבנה על מאורעות שונים שחוונו. אולם יסוד האמונה היהודית, המתעצם לקראת הימים הנוראים, הוא ההכרה הברורה שכל מה שעושה הקדוש ברוך הוא הכל לטובה. גם כאשר עיני הבשר שלנו רואות חושך וערפל, עלינו לדעת כי במקום זה עצמו מסתתר אור גדול ורחמים עצומים שעתידיים להתגלות לעיני כל.

אור האמונה מאיר כל חושך וחסרת

בתהלים נאמר (תהלים פ"ב ה) לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ בְּחִשְׁכָּה יִתְהַלְכוּ. פעמים עומד האדם ומביט סביבו ורואה אך חושך ואפלה, ושואל את עצמו כיצד ייתכן שגם המצב הזה הוא חסד ורחמים ולטובה, הרי הכול חושך ואינו רואה עצה ותבונה בתוך הים הסוער של החסרת והייסורים.

אומר על כך ה"שם שלמה" ע"ה, משל לאדם שזוכה וקובל אפשרות כניסה לחדר אוצרותיו ומשכיות החמדה של מלך רם ונשיא. הכסיל בחושך הולך ובאישון לילה בחר להיכנס להיכלי המלך הפנימיים. משנכנס ומביט סביבו והנה אין הוא רואה דבר והכול חושך סביבו. בעודו מהלך נתקל בחפצים שונים וכמעט ומועדה רגלו, מיד פרץ בבכי וזעקה גדולה ומרה, הלזה ארמון יי"קא שמונחים בו חפצים בלי סדר ונראה שכל תכליתם להכשיל את הנכנס לארמון.

אך האמת היא שאין לו אלא להדליק נר ולהעלות את האור או להמתין לזריחת השמש, או יתגלה לעיניו יקר כליל תפארת המלוכה ויזיף והדר נדירים שלא שופתם העין, ואז בין יבין שכל אוצרות הארמון מונחים כל אחד מהם על מכונו בסדר מופלא. משל זה הובא בדברי תורה לנבדו המנחת אלעזר ממונקאטש ע"ה (מהר"ט אות ל"ב). ומעין משל זה הובא כבר בחובות הלבבות (שער הבחינה פתיחה) על קבוצת עיורים שהוכנסו אל בית המוכן להם בכל תועולותיהם ונכשלו בדברים המוכנים לתועלתם, וכך נפצעו והיו מתרעמים על בעל הבית וגינו את מעשהו, מבלי להבין שחסר

כלות הנפש – תשוקתם של קדושי עליון להידבק בבורא

הנשמה הצמאה אל מקורה

הנשמה היהודית עורגת ומשתוקקת תמיד לשוב אל מקורה הקדוש. בימים אלו של סוף השנה, עת אנו קוראים את פרשיות נצבים וילך, תחושת הדבקות והביסופים לבורא עולם מתעצמת בקרב כל ישראל. אצל צדיקי הדורות קדושי עליון, השתוקקות זו לא הייתה רק רגש חולף, אלא עבודה תמידית של מסירות נפש ממש, עד כדי סכנת התפשטות הנשמות. עובדות אלו מאירות לנו טפח מאותה אהבה בוערת להשם יתברך שאין לה גבול.

פטירת המגיד מולאטשוב בעת רעוא דרעיון מתוך דביקות עד כלות הנפש

על פטירת המגיד מולאטשוב זלה"ה מסופר, כי לערך שתיים קודם פטירתו הוצרכו לשמור עליו שלא תצא נשמתו מרוב דביקות בבורא, וייוחד בשבת קודש בעת רעוא דרעיון. ואירע מעשה בכה' באלול שנת תקמ"א בעת רעוא דרעיון בשבת קודש פרשת נצבים וילך, היה כל כולו אחוז שרעפים ודבוק בבורא עולם עד כלות הנפש מרוב חיבה ותשוקה לבורא ברוך הוא. ובאמצע אמירת מאמר תא חזי מזוהר הקדוש (יתרו פ"ב) הנהפס בסידורים, בשעה שאמר ובהאי רצון אסתלק משה נביא מוהימא קדישא מעלמא הגיע להתפשטות הנשמות, וכשראתה זאת בתו הצדקת הועיקה את אחיה הצדיק ר' יצחק, אך כשהגיע אחר המועד ובכר נסתלק לבית עולמו.

עבודת התפילה של היהודי הקדוש מפרשיסחא במסירות נפש ממש

בדומה לזה מובא בספרים הקדושים על היהודי הקדוש מפרשיסחא זלה"ה, אשר הסתלקותו אירעה בעיצומה של עבודת התפילה. כידוע, דרכו בקודש הייתה להתפלל תדיר במסירות נפש ממש, ואכן כך עלתה נשמתו השמימה מתוך תפילותיו. הוא עצמו הגיע על נשמתו כי הוא משרש את קדושים אשר מסרו נפשם על קדושת השם, ועל כן פטירתו תהיה בהכרח מתוך דבקות עצומה. בכל עת תפילה הייתה נפשו צמאה ודבקה בהשם יתברך עד כדי ציאית הנשמה, אלא שמן השמיים חננו אותו והשיבו אליו את

נפשו כדי שיוכל להמשיך בעבודתו בקודש. מסיבה זו, לאחר כל תפילה היה נחלש עד מאוד והוצרך לטעום דבר מאכל או משקה לאלתר, וכן הקפידו שלא להניחו לבדו. בימיו האחרונים נוהרו מקורביו לשמור עליו משמרת קודש, ועמדו לצידו הכן עם טעימה קלה כדי להשיב את נפשו מיד עם סיום התפילה. אולם בפעם האחרונה התעכב הדבר מעט והוא נפל ארצה, ומתוך דיבורים קדושים ודבקות עצומה שנמשכה ל"ז שעות, נפרד מן העולם הזה ונסתלק לעולם העליון.

אין הצדיקים נמנעים מלהתקרב לאור העליון אף בידיעה שיוגיעו עד כלות הנפש

סיפורים אלו הם מקצת דמקצת משבחם של קדושי עליון צדיקי הדורות אשר כל ימי חייהם מקיימים כל מצווה ומצווה בדביקות עצומה וקרבת אלוהים עד כלות נפשם ממש בבחינת כי עליון הרגנו כל היום (תהלים מד, כג). וכך גילה האור החיים הקדוש (ריש פרשת אחרי) טפח ממדרגותיהם הקדושים והנשגבים בפירושם על מיתת נדב ואביהוא, ורבות התייגעו גדולי הדורות והמקובלים לכאור דבריו הטמירים והנעלמים בפירושם שם, ותוכן דבריו שמתו נדב ואביהוא בזה שנתקברו לפני אור עליון בחיבת הקודש. והוא סוד הנשיקה שבה מתים הצדיקים, ורמז הכתוב בחיבת יומות הפלאת חיבת הצדיקים, שהגם שהיו מרגשים במיתתם לא נמנעו מלהתקרב לדביקות נעיונות עריבות ידידות חביבות חשיקות מתקוות, עד כלות נפשם ממהם.

נקודה לחיים:

אמנם איננו נמצאים במדרגות העצומות של הצדיקים המגיעים עד כלות הנפש ממש, אך מתוך סיפוריהם אנו יכולים ללמוד על עצמאת האהבה שהנשמה שלנו מסוגלת אליה. כאשר אנו מתפללים או מקיימים מצווה, ובמיוחד כעת בימים נוראים אלו, נשתדל להכניס מעט יותר לב ורגש. נתנתק לרגע מטורדות העולם, נזכור שאנו עומדים לפני מלך מלכי המלכים, וניתן לנשמה שלנו לחוש את הצימאון הטבעי שלה לדבקות ואהבת הבורא.

השלמות המשולשת – מחשבה, דיבור ומעשה בעבודת השם

החיבור המלא למצווה

התורה דורשת מאיתנו לא רק את עשיית המעשה הטוב, אלא התמסרות מוחלטת של כל כוחות הנפש. השלמות האמיתית בקיום המצוות מושגת רק כאשר האדם רותם את שכלו, את פיו ואת אברייו לעבודת הבורא, ובכך הוא הופך לכלי קיבול טהור להשראת השכינה.

כי המצווה הזאת אשר אנכי מצווה היום וגו', כי קרוב אליך הדבר מאד בפניך ובלבבך לעשותו (דברים ל, יא-יד). בפסוקים אלו נמצאים יסודות עמוקים לכל תהליכות האדם בקיום המצוות, שכן כי המצווה הזאת מדבר בכל מצוות התורה כדברי רש"י. האדם מחויב לעבוד את הבורא במחשבה ובדיבור ובמעשה, ואם חסר בתורת האדם ומצוותיו אחד מהדברים הללו עדיין לא השלים עבודתו. שוהו עיקר כוונת המצווה, שעל ידי ייחוד מחשבה דיבור ומעשה מיחד האורות העליונים בשעת עשיית המצווה, ולכן כל נגמנת היצר הרע שרוצה להחטיא את האדם היא שלא יעשה שום מצווה במחשבה דיבור ומעשה יחד, ומכאן כי מחשבות וזרות רחמנא ליצלן (עמך צדיק פרשת כי תבוא ד"ה א' ויהי הב').

בשלשה אלו תלוי עיקר דבקות האדם בבורא, שכאשר מקיים האדם תרי"ג מצוות, שידוע שמצווה היא מלשון צוואת וחיבור לבורא יתברך, ועושה אותן בשלמות רהי שמקשר עצמו ברצון הלב במחשבתו, ובדיבור כשמוציא בשפתו את תיבות הברכה, ובמעשה שמקיים באמצעות מעשה המצווה כשעושה זאת כפי שצטווה. מכך מתעורר משמייס כנגדו הרצון להידבק באדם העושה רצון בורא שזו שלמות העבודה להגיע לדבקות, כאמרו (לעיל ד, ו) ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום. והם שלמות פעולת האדם שיש בו נפש רוח ונשמה שרם כנגד מחשבה דיבור ומעשה, הנשמה כנגד המחשבה, הרוח כנגד הדיבור, הנפש כנגד המעשה.

רמז התורה להתחלה, אמצע וסוף

וכך נאמר מפורש בתורה הקדושה, כי קרוב אליך הדבר מאד בפניך ובלבבך לעשותו. וכך גם נרמז בראשי תיבות כ"פ"ך ובלבבך לעשותו אותיות ב"ל. והם מרמזים על כל התורה כולה, כי התורה מתחילה באות ב"ת בראשית, ואמצע אותיות התורה היא אות ו' של פָּחוֹן (ויקרא י"א מב), ומסתיימת באות למד' לענין כל יִשְׂרָאֵל, והוא רמז שמחשבה ודיבור ומעשה הם התחלה ואמצע וסיום התורה כולה. בהם תלויה שלמות קיום תרי"ג מצוות התורה מתחילה ועד סוף, בשלושת הבחינות מחשבה ודיבור ומעשה בשלמות. וראה מה שכתב בשל"ה (מסכת שבת דרך חיים), ואין לך דבר מצווה שלא יתדבק במעשה בדיבור ובמחשבה, דהיינו בעת עשיית המצווה ידבר ואמר הנני אעשה המצווה הזאת אשר דינה כך וכך אעשה בהתעוררות ובשמחה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי ההוא טמיר ונעלם וכו', ואז בעשותה יחשוב בכונת המצווה ובסודה לפי כוחו, ואז נשלם דיבור ומחשבה ומעשה, ונתקיים כ"פ"ך ובלבבך לעשותו.

שלוש מתנות טובות כנגד מחשבה דיבור ומעשה

על ידי שמקיים את המצוות בשלמות במחשבה דיבור ומעשה זוכה שלוש המתנות הטובות שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל כפי שאמרו בגמרא (ברכות ה, א), רבי שמעון בן יוחאי אומר, שלוש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל, וכולן לא נתן אלא על ידי ייסוריך, אלו הן, תורה וארץ ישראל והעולם הבא.

שלוש מתנות טובות הללו מכוונות כנגד שלוש חלקי עבודת האדם מחשבה דיבור ומעשה. כי ארץ ישראל ובית המקדש עיקר מעלתם היא עבודת הקורבנות במעשה, והתורה היא עבודת השם בדיבור, והעולם הבא הוא התענוג על השם בבחינת המחשבה. כמו שפירש בשפת אמת (פרשת פנחס תר"א ד"ה הגני) שהעולם הבא נברא באות י"ד (מנחות כ"ט, ב), וי"ד רומזת על המחשבה כמו שכתב רש"י (שמות טו, א) הו"ד על שם המחשבה נאמרה, וראה דוד בתקינון זוהר (מ"א ב) י"ד מחשבה. העולם הבא הוא בא לבסוף והוא שגורמנו סוף מעשה במחשבה תחילה. בהיות בני ישראל במצרים היו מחשבה דיבור ומעשה שלהם בבלות ובהסתר, ובכוח ייסורי הגלות זכו להיגאל ולהשיג שלוש המתנות הטובות בשלמות.

שלוש מתנות אלו ראשי תיבותיהן אֶחָת, אֶרֶץ, יִשְׂרָאֵל, חַי"י עולם הבא, תּוֹרָה, וזוהר רמז בבקשתו של דוד המלך (תהלים כו, ד) אֶחָת שְׁאֵלָתִי מֵאֵת ה', אֶחָת רֹאשִׁי תִּיבּוֹת שֶׁל שְׁלוֹשׁ מִתְּנוּת הַלָּלוּ. בזה יובן שפתח דוד באמרו אֶחָת שְׁאֵלָתִי, ובהמשך דבריו מנה שלוש בקשות, שבת"י בבית ה', לַחַיּוֹת בְּנֵגֶם ה', וְלִבְרִיךְ בְּהִיבֹל, כי שלוש בקשות אלו מכוונות כנגד שלוש המתנות הטובות הנרמזות בראשי תיבות אֶחָת. שבת"י בבית ה' כל ימי חיי היות תורה שלא ניתנה אלא למצות עצמו עליה וסודו עצמו בבית המדרש, לַחַיּוֹת בְּנֵגֶם ה' עולה בגימטריא מ"ב רמז לעולם הבא שהוא בסוד שם של מ"ב, וְלִבְרִיךְ בְּהִיבֹל היינו יישוב ארץ ישראל בקביעות וגם לבקר לעיתים מוזמנות בבית המקדש שהוא היכל ומרכבה לשכינה (כפינו יצא רמ"ע מפאנו חלק ד סימן יב).

זיכרון מן הרגילות בעבודת השם

ומכל מקום גם כשיזכור לכל המתנות הטובות הללו, להיות קבוע בבית השם ובהיכלו כל ימי חייו, אל יאמר די לפשוט. ויזכור מאוד מן הרגילות, אלא ירגיש תמיד בעצמו כמי שבא רק עכשיו לבקר בהיכלו. כאורח שבא לראשונה לבקר בהיכל המלך, ויתחדש בכל עת ובכל שעה להוסיף חיל ועוז בעבודתו. וזוהר רמז בפסוק אֶחָת שְׁאֵלָתִי מֵאֵת ה', כך הייתי שואל תמיד מאת השם, אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ, שתמיד אהיה כמבקש מאת השם לַחַיּוֹת בְּנֵגֶם ה' וְלִבְרִיךְ בְּהִיבֹל.

הוראה למעשה:

בשעה שאנו נגישים לקיים מצווה, נשתדל לעצור לרגע אחד של התבוננות. לא נסתפק כי בעשייה הטכנית של המעשה, אלא נכוון את מחשבתנו למטרה שלשמה אנו מקיימים אותה, ונציא בשפתנו מילים של הכנה ושמחה. השילוב הזה של המחשבה והדיבור יחד עם המעשה, ירומם את המצווה למדרגה אחרת וימשיך עליו אור וחיות חדשה לכל השנה.

בצל האמונה

המשך מעמוד קודם

לעתיד תיראה לעין הטובה שבעצם הנראה כרעה

על כך אמרו בגמרא (פסחים ג, א) אמר רבי אחא בר תינא לא כעולם הזה העולם הבא, העולם הזה על בשורות טובות אמר ברוך הטוב והמטיב ועל בשורות רעות אמר ברוך דין האמת, לעולם הבא כולו הטוב והמטיב.

והקשו בפירוש דברי הגמרא, הרי הסיבה שלעולם הבא לא יברכו דין האמת אינו מחמת שיהיו רעות ועליהם יברכו הטוב והמטיב, אלא מחמת שלעולם הבא לא יהיו כלל בשורות רעות ולכן יברכו הטוב והמטיב, ואם כן לא השתנה דבר בעצם פרטי אמירת הברכה, שכן דבר זה קיים גם בעולם הזה שעל הדברים הטובים מברכים הטוב והמטיב. היה לו לומר לא כעולם הזה עולם הבא, העולם הזה יש בו רעות וטובות העולם הבא אין בו כי אם טובות ולכן הברכה תהיה תמיד הטוב והמטיב, ומה לו לדבר על שינוי הברכות שלכאורה אין בעצם ההבדל.

פירש זאת הצ"ח (שם) בשם מוה"ר אפרים ריישר ע"ה מגיד דק"ק בראד, שבאמת גם הבשורות הרעות טובות הן, כי אין דבר רע יורד כלל מהשמים, שהכול הוא לטובה, ואפילו הפורענות טובה היא לזכרו ולהכנינו ולטהר נשמתו. אלא שהאדם בעולם הזה אינו מבין הדבר לאשורו ונדמה בעיניו כרעה, ועל אותן הבשורות יש מי שמבקר דין האמת כי רעה היא לו, ויש מי מבקר על אותה הבשורה הטוב והמטיב כי הוא זוכה לראות שהכול לטובתו. אכן לעולם הבא יתגלה שכל הקצרות עמנו לטובה גמורה, וכולם יברכו רק הטוב והמטיב, ויזכו להשיג אך כל מאורעותיו הם לטובה גמורה.

וזו כוונת מאמרו, כי בעולם הזה אמר דין האמת, שסובר שזוהר מצד מידת הדין, אך לעולם הבא אמר הטוב והמטיב, כי רואה למפרע שכולו היה טוב והיה לו לברך הטוב והמטיב. ויש האומרים להעמיס זאת במשמעותו לשון הגמרא שם, שלב הטוב נאמר בשורות טובות, ולבן הדברים הרעים נאמר שמועות רעות (כך על פי גיסת הגר"א). ללמד כי אין דבר הנקרא בשורה רעה שכן בעומק הדין נמצאים הרחמים והכול לטובה, וכל שיש לומר על כך הוא שמועה רעה שכן ייתכן שנשמע לאוזניים, אך האמת שזה טוב עבורו אלא שאינו רואה ומרגיש זאת.

כאשר אנו נתקלים בקושי או בעיכוב במהלך היום, בין אם בענייני פרנסה, בבית או בכל תחום אחר, נעצור לרגע ונזכיר לעצמנו את משל הארמון בחושן. נאמר בפה מלא כי אנו מאמינים שגם ההסתר הזה הוא חלק מאהבתו של הקדוש ברוך הוא אלינו. עצם הדיבור וההכרה הזו מאירים את החושן, מקרבים את הישועה, ומושיבים עלינו שפע של רחמים וטוב נראה וגללה לשנה טובה ומתוקה.